

Látom, a fejem fölött gyülekeznek már a sötét felhők
De a testem még simítják, érzem, tavaszi szellők
"Mért van ez így?" Kérdelem, Isten szent képét nézve
Mindig engem sújtasz, taszítasz a gonosz, örök mélységbe már
Megszoktam, így élek, olyan, mint egy végítélet
Kezemen, lábamon bilincs van (Ja, ja), anyám csak ettől féltett
Mert a szememben látta a tüzet, melynek parázsló fénye
Vérbe' forgó tekintettel sétálgattam az éjben (Oh)

Bűnös az éjszaka, képek a fejemben
Gyere csak közelebb, nézz csak a szemembe
Már csak egy gyertya ég, hallom a dallamot
Ezernyi árnyék, szájtátva hallgatok
Ez nem egy mámor, mi egyszer csak elillan
Millió emlék agyamba bevillan
Keserves múlt, ami volt, elmúlt
Szívem beforrt, harangja szólt, a könnyem kihullt

Cella rejtekén állok, tiszta olyan, mint egy átok
Mocskos szátok, köpök rátok
Csak a szabadságra vágyok
Mindent látok, centit vágok (Úgy sincs menekvés)
Barácsot rágok
Mert a tempót már, nagyon régen, sajnós, nem diktálom
Mert más keres pénzt helyettem, uralkodik felettem
Fejemben nem feledtem, hogy elárult, kit szerettem (Ja)
Ezért büntess meg engem, emberi hibákért
Majd sorban állok a templomban az imákért

Bűnös az éjszaka, képek a fejemben
Gyere csak közelebb, nézz csak a szemembe
Már csak egy gyertya ég, hallom a dallamot
Ezernyi árnyék, szájtátva hallgatok
Ez nem egy mámor, mi egyszer csak elillan
Millió emlék agyamba bevillan
Keserves múlt, ami volt, elmúlt
Szívem beforrt, harangja szólt, a könnyem kihullt

A csillagok sem mutatják viharban az irányt
A szívem húrjain az ördög pengeti a gitárt (Oh, oh)
Háborog a lelkem, némán kiált
Tudom, nem bosszulhatok meg mindent, ami fáj (Ah, ah, a-ah, a-ah)
Lábam a lábam után, a szavam viszi a szél
Az élet bábja csupán, tudom, ennyit értem én (Ah, ah, a-ah, a-ah)
Irigy szemek szúrnak, de más szelek fújnak
Felém kezek nyújtva, se nem tűzők újra (Yeah, yeah, yeah)
Bűneim taszítanak a mélybe (Hoo), kísértésbe, bűnösségbe
Várom mikor lesz már vége (O-ó), önmagamtól senki se lép be
Rémálmok börtönében élve, saját tetteimtől félve (Ja, ja)
Padlóra küldenek az évek, végre, akkor lesz csak béke (Hoo)

Bűnös az éjszaka, képek a fejemben
Gyere csak közelebb, nézz csak a szemembe
Már csak egy gyertya ég, hallom a dallamot
Ezernyi árnyék, szájtátva hallgatok
Ez nem egy mámor, mi egyszer csak elillan
Millió emlék agyamba bevillan

Keserves múlt, ami volt, elmúlt
Szívem beforrt, harangja szólt, a könnyem kihullt

Minden tönkremegy, dühöngők üvöltve
Mint egy szörnyeteg, látom a tükörbe
Az élet bábjaként rángatnak drótokon
Ahogy az igazuk lenyomnák a torkomon

A könnyem kihullt
A könnyem kihullt
A könnyem kihullt
A könnyem kihullt